

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/1704
Karar No:2019/3468

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Çimko Çimento ve Beton Sanayi Ticaret A.Ş.
VEKİLLERİ : Av. Göneng GÜRKAYNAK, Av. K. Korhan YILDIRIM,
Av. Niğmet Ceyda KARAOĞLAN
Çitlenbik Sok., No:12 Yıldız Mah., Beşiktaş / İSTANBUL

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah., 1597 Cad., No:9
Bilkent - Çankaya / ANKARA

VEKİLİ : Hukuk Müşaviri Mehmet ÖZDEN - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 25/11/2013 tarih ve E:2013/540, K:2013/1739 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı şirkete, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 06/04/2012 tarih ve 12-17/499-140 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 2. İdare Mahkemesi'nce verilen kararda; uyuşmazlığın özünü yapılan soruşturma sırasında Kars Çimentoda ve Yurt Çimentoda elde edilen belgelerin ve yapıldığı belirtilen toplantı tarihinden sonraki dönemde fiyatlarda meydana gelen değişikliklerin piyasa aktörleri arasında anlaşma yapıldığını gösterir nitelikte olup olmadığı noktası oluşturduğu, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde yoğun olarak faaliyet gösteren on adet çimento üreticisinin temsilcilerinin bir araya geldiklerine ilişkin emareler bulunduğu, ancak bütün temsilcilerin Ankara'da ve aynı yerde olduklarına ilişkin kamera kaydı yada başkaca kayıt bulunmadığı, ancak dosyada bulunan bilgi ve belgelerin karara esas alınan soruşturma ve inceleme raporlarının, yapılan savunmaların bütün olarak değerlendirilmesi sonucunda çimento firmalarınınca 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl edecek şekilde ortak hareket edildiğine ve ceza tayinine dayanak oluşturabilecek yeterlilikte deliller bulunduğu, bu durumda rekabet ihlâline neden olan anlaşmaya iştirak ettiği açık olan davacıya gayrisafi gelirin %2'si oranında para cezası verilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, davacının iddialarının da işlemi sakatlayacak nitelikte görülmediği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Mahkeme kararının yeterli gerekçeden yoksun olduğu, ön araştırma raporunun tebliğ edilmemiş olmasının savunma haklarını ihlâl ettiği, soruşturma raporunun süresi içerisinde Kurul'a sunulmadığı, soruşturma raporunda yapıldığı iddia edilen toplantının gerçekleştirilip gerçekleştirilmediği şüpheliyken

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/1704
Karar No:2019/3468

buna dayanılarak ceza verilemeyeceği, soruşturma taraflarının 29/03/2010 tarihinde Ankara'da aynı yerde olduklarının ispat edilemediği, toplantının yapıldığı iddia edildiği otel yönetimi tarafından 29/03/2010 tarihinde herhangi bir toplantı yapılmadığının teyit edildiği, Kars Çimento'da elde edilen belgelerin toplantının yapıldığını ispata elverişli olmadığı, nitekim Kurul kararında yer verilen karşı oyların da bu yönde olduğu, iddia edilen toplantıya konu olan bölgenin davacının faaliyet gösterdiği bölge olmadığı, davacının ticari hayatın gereklerine uygun olarak faaliyet gösterdiği, kararlarını bağımsız olarak kendi aldığı, fiyatlardaki artışın maliyetlerden kaynaklanan ve bütçelendirilmiş artış olduğu, ilgili dönemde petrokok fiyatları arttığı gibi davacının klinker stoklarında düşüşler yaşandığı, mevsimselliğe bağlı olarak talebin arttığı bir dönemde yapılan zamların fiili satışların düştüğü dönemde geri çekildiği, dava konusu Kurul kararının "uyumlu eylem" ve "anlaşma" nitelendirmesinde bulunmadığı, Kanun'da yer alan tanımlarla isnat olan fiillerin örtüşmediği, "uzlaşma" kavramının kullanılmasının Kanuna aykırılık teşkil ettiği, Mahkeme kararında idarî para cezasının oranına ilişkin hukukiliğinin denetlenmediği, hafifletici nedenler yönünden herhangi bir değerlendirme yapılmadığı, aynı Kurul kararıyla ceza verilen dava dışı teşebbüsler hakkında ceza oranı yönünden değerlendirme yapılarak iptal kararı verildiği, davacının iddia edilen ihlâl konusu faaliyetlerinin yıllık gayrisafi gelirler içerisindeki payının çok düşük olduğu, varlığı iddia edilen ihlâlin etki doğurmadığı, bunların indirim nedeni olarak dikkate alınması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Mahkeme kararının hukuka uygun olduğu belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyerek işin gereği görüşüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 2. İdare Mahkemesi'nin 25/11/2013 tarih ve E:2013/540, K:2013/1739 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
6. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 05/11/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Dr. Hasan	Mürteza	İlker	Tayyibe
ÖZGÜR	GÜL	GÜLER	SERT	KAYCIOĞLU